

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אור לַיהוּדִים,
יום שַׁבָּתוֹן יום מַחְמָדִים,
שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו הֵמָּה מְעִידִים,
כִּי לְשֵׁשָׁה כֹּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים.

שָׁמַי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים,
כָּל צָבָא מָרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים,
תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּת רָאֲמִים,
כִּי בְּיַהּ יְהוּה צוּר עוֹלָמִים.

הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סִגְלָתוֹ,
שָׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ,
שַׁבַּת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ,
כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ.

בְּמִצְוֹת שַׁבַּת אֵל יִחְלִיצֶךָ,
קוּם קְרָא אֱלֹהֵי יַחִישׁ לְאַמְצֶךָ,
נְשַׁמַּת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ,
אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָבֵד רָצֶךָ.

בְּמִשְׁנֵה לֶחֶם וְקִדּוּשׁ רִבְּהָ,
בְּרַב מִטְעָמִים וְרוּחַ נְדִיבָה,
יִזְכוּ לְרַב טוֹב הַמְתַּעַנְגִּים בָּהָ,
בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.